

שער הנגב, ערב שבת, יום הכיפורים תשע"ח, 29 לספטמבר 2017

שלום לחברות ולחברים,

270 יום, פעל!

צו תחילת עבודה ניתן השבוע לקבלן שיבנה את בית הספר היסודי השני בשער הנגב. המשימה היא לאפשר לנו בשנת הלימודים הבאה להתרווח פיזית, לאחר שנים של הצטופפות בבית הספר הממוגן הראשון בעולם. בהצלחה למתכננים, למפקחים, לבנאים ולמתקצבים. בערוץ הפדגוגי, אזכיר שהחלטנו על הקמת בית ספר שיחלוק חצר משותפת עם זה הקיים. חלק מהלימודים בו יהיו בכיתות האם וחלקם בקבוצות מעורבות עם בית הספר הוותיק.

...בטרם פורענות

השבוע המשכתי בסדרת הלימוד העצמית על המציאות ברצועת עזה. אני מגלה – גם במערכות הממסד הישראלי – עוד ועוד ראשים יצירתיים ולבבות מוסריים שמנסים, תחת המציאות המאתגרת שמוכרת לנו היטב, לבנות גשרים מחודשים של אמון ותקווה. יבורכו כל המגייסים משאבים, כל טווי הקשרים הכלכליים, כל נאמני הסביבה שלא מכירה בגבולות, כל המתנדבים וכל ממלאי התפקיד שפועלים למען התמונה הרחבה, שמעבר לכוונת הרובה והטיל.

השלום לשלום?

"נשים עושות שלום" עברו בשערינו במסען חוצה המפלגות, המגדרים והגילאים למען החזרת העשייה המדינית להסכם שלום לקידמת סדר היום הישראלי. פעילות אזוריות לצד יהודית אוליאל מלכה, סגנית ראש העיר שדרות, סיגל מורן, ראשת המועצה האזורית בני שמעון ואנוכי ברכו את המתכנסות בצומת שער הנגב, רגע לפני שהפּרְחוּ לשמי הסתיו יונים צחורות, שכמו פעמי השלום – סבבו, שוב ושוב מעל לראשינו...בטרם נעלמו לבלי שוב.

והשיטה פה שרה שוב

ערב חג הסוכות. סיימתם את ארוחת החג, החותנת לוחצת, הילדים מעצבנים. מה עושים? באים לערב "בירה ונשירה" בפיאצה של כפר עזה (יום רביעי, 4.10, 21:30). שוב מגיעים אלינו החברות והחברים מבית השיטה, עם חן בניאן טרובדור הזמר ותזמורת "פרלמנט העמק" - לשיר, לשתות ולשמוח, צפון עם דרום, ותיקים עם צעירים. ההרשמה באמצעות רכזי התרבות בישובים.

רגב אחר רגב

הם עשו את זה בזוג. ענת רגב נפרדה לאחרונה מניהול היסודי ויצאה לגימלאות והאיש שלה, דני, בן רוחמה, חקלאי ועובד מים ותיק, יצא אף הוא לפנסיה וסיים לאחרונה את עבודתו הסדירה במועצה. דני שימש כמנכ"ל איגוד הערים לביוב של שדרות ושער הנגב ומנהל תחום המים והביוב בשער הנגב, זה שנות דור. איש של אמת, בעל לחיצת יד משכנעת במיוחד ובעל מקצוע משובח, אמין וחרוץ.

צרכי הצמיחה המרשימה בשדרות ובקבוצים שלנו וקליטת שפכי צפון הרצועה, מחייבים הפעלה מהירה של מלוא כושר מפעל טיהור השפכים הנוכחי וכן התחלה מיידית של תכנון הקמתו של מט"ש גדול נוסף. לשיחתנו, דני הסכים לסייע לנו, ככל הצורך, גם לאחר הפרידה הרשמית.

מחיר השקט

עמותת התיירות של צפון מערב הנגב, בואכה עוטף עזה, נקלעה לקשיים כספיים לא הוגנים עקב אי עמידת משרדי ממשלה (נגב גליל/הרשות לפיתוח הנגב ומשרד החקלאות) בתשלומים

להם הורגלנו בשנים האחרונות. העמותה שלנו היא המנוע מאחורי פסטיבל הכלניות "דרום אדום", המותג שמתחרה עם "צבע אדום" ומאפשר לנו להיות מזהים לא רק עם תלאובות החיים אלא גם עם מנעמיהם.

אם המשרדים לא יתעשתו, נאלץ למצוא דרכים חדשות בכדי לארח את מאות אלפי הפוקדות והפוקדים את גזרתנו בפברואר הירוק - אדום שלנו. נצטרך לוותר על חלק מהפעולות הוותיקות ולהתמקד רק באירועים מגובי תקציב מראש. אנחנו נמצא את הדרכים לעמוד במשימה; נקווה שגם השומטים מאיתנו את ידם וכיסם ישובו ויתמכו בנו במעלה הדרך.

לי כל גל נושא מזכרת

עבורי, הציווי המקביל ל"אין אדם מתקנא בבנו ובתלמידו" הוא "כבד את הוריי ומוריך". כמי שחי בקהילת ילדותו גם בבגרותו המעמיקה והולכת, היה לי ועדיין יש לי, לשמחתי, הזכות להיפגש תדיר ולכבד את המחנכות והמחנכים שליוו אותי מלידתי ועד לסיום לימודי בבית החינוך המשותף שער הנגב במחצית שנות השבעים.

השבוע נפרדנו בבית העלמין של גבר עם מרותה רוטשילד, המחנכת שלנו בכיתות ט' עד יב', מנהלת בית החינוך שער הנגב בהמשך ומי ששנים קודם לכן, היתה המחנכת של ילדי גבר עם בגלות תל אביב של ימי מלחמת העצמאות. רותה לבית חסין, כחולת העין ועונדת הצמה השחורה, היתה בת של עולים ציונים סוציאליסטים, מראשוני העלייה השלישית, ממייסדי גדוד העבודה. ג'דה רצינית, חדה כתער ורכה כפנים הצבר. יש המספרים שהיא היא רותי עליה כתב חיים חפר את "רותי". על שכמותה אומרים מבלי לחטוא בפראזה: "מחנכת דורות לאהבת האדם, הטבע וארץ ישראל".

כתרומתנו לחשבון הנפש האישי, הרי דברים שאמר **יאנוש קורצ'ק** בתוכנית הרדיו שלו ששודרה ברדיו הפולני, בשנות השלושים של המאה העשרים:

חַיִּית - כְּמָה חֲרָשְׁתָּ,
כְּמָה כְּפָרוֹת לָחֵם אָפִיתָ,
כְּמָה זָרַעְתָּ,
כְּמָה עֲצִים נָטַעְתָּ,
כְּמָה לְבָנִים הִנַּחְתָּ לְבִנְיָן
בְּטָרֵם תֵּאֶסֶף אֶל עַמְּךָ,
כְּמָה כְּפִתּוּרִים תִּפְרָתָּ,
כְּמָה הִטַּלְתָּ, אַחִיתָ,
לְמִי הֶעֱנַקְתָּ מַחְמָה,
בְּמִי כוֹשֵׁל - תִּמְכַּתָּ,
לְמִי הוֹרִיתָ דֶּרֶךְ בְּלִי לְתַבַּע
הַכָּרַת טוֹבָה וּמִתֵּן פָּרוֹס.
מֵה הִתְרוּמָה שְׁתַּרְמַתָּ,
אֵת מִי שִׁרְתָּ?

נפגש "אחרי החגים"

שבת שלום וגמר חתימה טובה, אלון